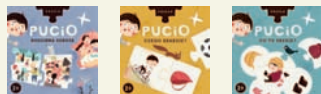

Rozumienie pojęć przedstawionych na obrazkach stanie się łatwiejsze, a zabawa – jeszcze ciekawsza, gdy wykorzystacie konkretne objekty odpowiadające danym stanom i cechom. To mogą być dowolne rzeczy, które macie w domu, np. mały – duży (mały but dziecka i duży but taty, klocek mały i duży, miś mały i duży). Układanie ich przy właściwych obrazkach urozmaici zabawę i jeszcze bardziej pobudzi dziecko do myślenia.

Dobrej zabawy!
Marta Galewska-Kustra
autorka serii książek o Puciu

POLECAMY CAŁĄ SERIĘ PUCIOWYCH KSIĄŻEK I ZABAWEK

PUCIO

PRZECIWIĘSTWA

Drodzy Rodzice!
Zapraszam Was i Wasze dzieci do fantastycznej zabawy!
Pucio. Przeciwiēstwa to sprzyjające rozwojowi malucha spotkanie z ulubionym bohaterem!

Zestaw zawiera 20 kartoników ilustrujących odpowiednią cechę lub stan, które pozwalają na ułożenie 10 par przeciwiēstw. Na obrazkach są zaprezentowane przeciwiēstwa bliskie małemu dziecku, związane z jego codziennośc. Dobieranie przeciwiēstw, odszukiwanie obrazka do pary, pomaga w zrozumieniu przedstawionych pojęć – pokazane w opozycji stoj się jśniejsze, szczególnie wtedy gdy odnosz się do stanów trudnych do konkretnego zobrazowania. To z pozoru proste

zadanie pobudza do myślenia i uczy również określeń, które bywają wieloznaczne i abstrakcyjne (np. zdrowy – chory).

Proponowane zabawy z zachowaniem stopniowania trudności:

1. Wspólnie z dzieckiem oglądamy pojedynczy obrazek i omawiamy jego zawartość (np. „Co robi Pucio? Co ma Pucio?”, „Pucio ma owsiankę. Pucio je. Pucio jest głodny”). Nazywamy przedstawiony stan lub cechę: **GŁODNY**. Następnie dokładamy do obrazka drugi z danej pary i znów omawiamy zawartość („Co robi Pucio? Pucio głaszcze się po brzuszku. Jest zadowolony. Pucio zjadł owsiankę!”). Nazywamy przedstawiony stan lub cechę: **NAJEDZONY**. Na koniec podsumowujemy zabawę, kolejno wskazując obrazki i wypowiadając określenia: **GŁODNY – NAJEDZONY**.

2. Kładziemy przed dzieckiem dwie pary obrazków. Wybieramy jeden z nich i go omawiamy („Spodnie mają dziurę. To **STARE** spodnie”). Zadajemy pytanie: „Gdzie są **NOWE** spodnie?”. Dajemy dziecku czas, by odnalazło właściwy obrazek. Jeżeli ma z tym kłopot, pomagamy mu. Dołączamy obrazek do pary i jeszcze raz nazywamy oba (wskazując je palcem): **STARE – NOWE**. Następnie układamy pozostałą parę obrazków.

3. Układamy przed dzieckiem jeszcze większą liczbę obrazków i rozpoczynamy wspólne poszukiwanie par przeciwieństw.

4. Dziecko samodzielnie dobiera pary przeciwieństw z rozsypanych 20 obrazków.

5. Układamy pary obrazków, celowo popełniając błędy. Zachęcamy dziecko, by poprawiło nasze błędy i właściwie dopasowało przeciwieństwa.

